

# En hieraan weten wij dat Hij in ons blijft

door: M.J. Koechlin

1 Johannes 3:24 - 4:4

---

Hier gebruikt Johannes een heel belangrijke uitdrukking. Niet alleen maar het feit, dat wij in Hem blijven. Die waarheid is al in Johannes 1 voorgesteld. Maar dat Hij in ons blijft. Met dit feit eindigt 1 Johannes 3. De toepassing er van wordt ons daarna gegeven.

De Heilige Geest die ons gezalfd heeft, is het schitterende getuigenis van het wonen van God in ons. Er volgt niet noodzakelijk uit, dat wij in Hem blijven, maar als God Zijn Geest aan een gelovige geeft, blijft Hij in die mens. In het daarop volgende vinden we nog andere waarheden, die er uit voortkomen. Maar eerst waarschuwt Johannes de heiligen tegen de gevaren, die zij lopen. Hoofdstuk 4 begint met een waarschuwing. Hij zal ons spreken over de Geest van God en over het feit, dat Hij in ons blijft, maar hij wil, dat wij waakzaam zijn. Want even zeker als de Heilige Geest werkt, zijn er vele geesten aan het werk en dat wordt duidelijk door het feit, dat er *“vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld”* (vs. 1). Daarom is de vermaning noodzakelijk: *“gelooft niet iedere geest”*.

In alle tijden heeft niets de gelovige aan grotere gevaren blootgesteld dan de neiging om de Heilige Geest van Christus te scheiden. Johannes verbindt de ontplooiing van Zijn macht altijd aan de naam van de Heer. Wij zullen bewaard worden in de waarheid, als wij ons herinneren, dat het grote onderwerp van de Geest van God is, Hem te verheerlijken. In de praktijk is dit feit de toetssteen van alle onderwijs. Want de Heilige Geest zal altijd tot doel hebben om Christus voor onze ogen te plaatsen. Als dat niet het kenmerk is, van de leer, die aan de zielen wordt voorgesteld, kan men er zeker van zijn, dat die leer een valstrik verbergt.

Als de Kerk het grote doel wordt, valt men in de geest van het pausdom. Als personen ons alleen bezighouden, dan valt men in dweepzucht.

De Heilige Geest is het openbaar en schitterend getuigenis van de heerlijkheid van Christus. Dat is de waarheid van het christendom. De Heilige Geest is op aarde gezonden, om ons de dingen, die Hem betreffen te openbaren. *“Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen”* zegt de Heer (Joh. 16:14). Hij is niet gekomen om de Gemeente te verhogen, maar Christus. In dit feit berust overigens de ware heerlijkheid van de verlost, net zoals hun grootste zegen en vreugde. In de naam van Christus is de Gemeente gevormd door de Heilige

Geest en ter wille van Christus, woont de Heilige Geest in de gelovige.

Wij weten dat wel, maar we moeten het niet vergeten, dat alle werkingen van de Geest tot doel hebben onze God te verhogen, door Christus. Ons getuigenis en de wegen van een ieder van ons, moet ook dat karakter vertonen. Als we daarin falen, verliest het zout zijn smaak.

Om het voorgaande te staven zullen we niet spreken over de vergaande misbruiken van het pausdom, maar over bepaalde protestantse genootschappen, die de waarheid in dit opzicht pijnlijk verminken. Bijvoorbeeld het systeem van de Quakers. De reden ervan is eenvoudig. De Heilige Geest wordt daar praktisch van Christus gescheiden en het gevolg er van is, dat onder de schijn van nederigheid, hun getuigenis voortdurend er op gericht is, de oude mens te verhogen. Elk kind van Adam wordt in dit systeem verondersteld de Geest van God te bezitten. Het gevolg daarvan is, dat de waarheid verduisterd wordt, geschaad en zelfs vernietigd. Het aanvoelen van de val van de mens verdwijnt om plaats te maken voor wat men noemt, het licht van het geweten.

Welke middelen de vijand ook gebruikt, de apostel waarschuwt de heiligen ernstig tegen de valse profeten hier. Veel demonische instrumenten van dit soort zijn in de wereld uitgegaan. Daarom hebben we een beproefde toetssteen nodig om ze te onderscheiden.

Wij moeten niet beoordelen of iemand Christus toebehoort of niet, maar wel, wat het karakter is van de geest, die spreekt door de een of andere leraar.

Het komt ons niet toe ons uit te spreken over de toestand van een mens God of over zijn eeuwige bestemming. Wij zijn gauw geneigd een oordeel te vormen en uit te spreken, zelfs wanneer de Heer het ons verbiedt (Mat. 7:1).

Het is duidelijk dat wij door Hem worden opgeroepen om onbekrompen aan te nemen, als uit God geboren personen, die een waar getuigenis geven over Christus. Aan de andere kant moeten we waken ons niet te verenigen met die personen, van wie het getuigenis in woord en werken vijandig is aan Zijn naam. Dat is de maatstaf, wat wel of niet de vrucht van de Heilige Geest is.

*“Hieraan kent u de Geest van God: iedere geest die Jezus Christus als in het vlees gekomen belijdt, is uit*

*God; en iedere geest die niet Jezus als in het vlees gekomen belijdt, is niet uit God; en dit is de geest van de antichrist*” (vs. 2, 3). Sommige vertalingen (NBG) vertalen deze tekst als volgt: “iedere geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God”. De beide onderstreepte woorden veranderen de betekenis van de zin. In de vorige eeuw waren er satanische openbaringen die vergezeld gingen van grote godsdienstige aanspraken. De instrumenten, waarvan de vijand zich bediende, ontkenen niet, dat Jezus in het vlees was gekomen. Integendeel, zij vestigden bijzonder de aandacht op zijn vleeswording en twistten zelfs met bepaalde evangelische predikers, omdat zij ze niet flink genoeg vonden in het handhaven van deze waarheid. Onder deze schijnbare rechtzinnigheid verborg zich een ketterse leer, die bevestigde, dat toen Jezus mens werd, Hij een toestand van bederf had aangenomen. Een toestand gelijk aan die waarin alle kinderen van Adam geboren worden en dat Hij Zijn volmaaktheid toonde door deze natuur, die Hij had aangenomen, te onderwerpen en te reinigen. Het is dan ook niet voldoende te belijden, dat Jezus in het vlees is gekomen.

Wat wil de apostel dan zeggen met deze woorden? Het is de Persoon belijden, niet alleen Zijn godheid, nog minder Zijn mensheid gescheiden van de eerste, maar Hemzelf erkennen in al Zijn heerlijkheid geopenbaard in de vernedering. “*God geopenbaard in het vlees.*” Geen enkele boze geest zal de Persoon van Christus belijden. Hij zal altijd weigeren Zijn heerlijkheid te erkennen. Terwijl het speciale doel van de Geest van God op aarde is, de waarheid te handhaven van Zijn Persoon, in al de volheid van Zijn heerlijkheid en in al de genade, waarin Hij gekomen is.

Dit vers is niet een definitie van Zijn menselijke natuur, die staat er wel in, maar het is niet het voornaamste onderwerp van de beleden waarheid. Kan men van een kind van Adam kunnen zeggen dat hij in het vlees gekomen is? Hoe kan hij in een andere toestand op de aarde zijn? Hier verschijnt de

onmetelijke afstand, die ons scheidt van de Zoon van God. De hele mensheid wordt geboren in de toestand van vlees en bloed en kent geen andere. Maar één wonderbaar feit onderscheidt deze goddelijke Persoon, dat is, dat Hij nadat Hij de heerlijkheid verlaten heeft, Hij geopenbaard is in het vlees. Wij hadden geen enkel recht op deze vernedering van de Zoon van God. Alleen Zijn genade heeft Hem verhinderd tot ons te komen in de goddelijke heerlijkheid, die Hem toebehoort. Als Hij daarin was gekomen op aarde, zou dat de vernietiging van het hele menselijk ras hebben betekend. Naar de wil en het raadsbesluit van God, verwaardigde Hij zich om in het vlees te komen. Het was geen openbaring van Zijn uiterlijke heerlijkheid, dan alleen zedelijke en in liefde in de vernedering van Zijn mensheid. Het was genade, in Hem gekomen, zoals wij Hem zien van begin tot eind in deze brief.

De geesten die niet van God zijn, weigeren de persoonlijke heerlijkheid van Christus te erkennen, behalve wanneer de goddelijke macht ze er toe dwingt. Terwijl de Geest van God er zijn vermaking in vindt, om dat te doen. Dat is de toetssteen voor het onderscheid van de geesten. Als dus een leer de heerlijkheid van Christus aantast, is dat een absoluut bewijs, dat ze van de vijand komt. Daarentegen, alle leer, die in overeenstemming met het Woord, Zijn Persoon verheerlijkt, is van God.

Dit brengt de apostel er toe om te spreken over het verschil, dat er is tussen wie in de wereld is en wie van God is. In de eerste is altijd een geest van onverzoenlijke tegenstand tegen Christus. Dat is de geest van de antichrist, die op zijn eigen tijd ten volle geopenbaard zal worden. “*Zij zijn uit de wereld; daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld hoort hen. Wij zijn uit God; wie God kent, hoort ons; wie niet uit God is, hoort ons niet. Hieraan kennen wij de geest van de waarheid en de geest van de dwaling*” (vs. 5, 6).

---

Oorsprong: [Le Messager Evangélique 1960-294](#)

Titel: ...